

FÜGGETLEN UJSÁG

POLITIKAI, GAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI KÉPES HETILAP,
A „MAGYAR GAZDASZÖVETSÉG“ KOZLÖNYE A MAGYAR NÉP SZÁMÁRA.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Egészévre 2 fr 80 kr.
Félévre 1 " 30 "
Negyedévre 70 "
Egyes szám ára 6 krajczár.

Felolós szerkesztő és kiadó-tulajdonos
SZITVAY NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
IX. ker., Illóí-út 26. szám. (Köztelék).

Hegedüs Sándorné.

Sulyos családi gyász érte a mult hetekben Hegedüs Sándor kereskedelemügyi minisztert és családját. Özvegy Hegedüs Sándorné, született Várady Anna szenderült Kolozsvárott jobblétre 79 éves korában.

Az ősz matrona halála országSZerte nagy részvétet keltett, de első sorban Kolozsvárott, hol általános tisztelet környezte s valósággal örangyala volt a szegényeknek. A megboldogult igazi magyar urasszony volt, mintaképe a magyar anyának, nemes, jószívű, hazafias és fenkölt gondolkozásu.

Hegedüs Sándorné férje ügyvéd volt s egykori szabadságharcos, ki 33 évvel ezelőtt halt meg; az özvegy azóta gyermekei nevelésének élt egészen; fáradhatlan buzgalommal neveltette gyermekeit s büszkén is tekinthetett művére. a gondviselés elárasztotta őt a legnagyobb földi kegygyel, midőn megérnie engedte azt, hogy anyai szemével láthatta magasra emelkedni a közpályán gyermekeit és előkelő társadalmi állásban unokáit is. Ez örömeinek koronája Sándor fiának kereskedelemügyi miniszterré való kinevezése volt, melynek kétségkivül senki sem örvendett úgy, mint a fehérhaju édesanya. Az agg urnő élete alkonyatát valósággal megaranyozta fiának sikere, kít a király és nemzet bizalma válságos időkben az ország egyik legfontosabb méltóságába helyezett.

Másik fia Hegedüs István egyetemi tanár, a magyar tudományos világnak egyik kitünősége; unokái is szépen haladtak előre; Loránt szintén országos képviselő.

Fiai megható szeretettel ragaszkodtak az ősz öreg édesanyához, ha csak idejük, elfoglaltságuk engedte, siettek őt látogatni s hiábavaló volt minden törekvésük, hogy Budapestre hozhassák; annyira megszokta már az agg matróna évtizedek során keresztül a kincses Kolozsvár társadalmát, hogy nem birt ellenni a nélkül.

Kolozsvár város közgyűlése özv. Hegedüs Sándorné elhunytá alkalmából jegyzőkönyvileg fejezte ki részvétét és a temetésen küldöttséggel képviseltette magát, mely a város nevében koszorut helyezett az elhunyt ravatalára.

A Hegedüs-család gyászában részvéttel osztozott az egész művelt magyar társadalom, részvétáviratot intézett Hegedüs miniszterhez Ő felsége a király is és a politikai élet kitünőségei majd mindnyájan.

Hegedüs Sándornéban — kinek arczképét bemutatjuk — igaz magyar urasszony, szegények, gyámoltalanok pátronusát s mindenek felett pedig jó nevelő anyát vesztett el kiterjedt

Hegedüs Sándorné.

rokonsága és a magyar társadalom.

Özv. Hegedüs Sándornét június hó 26-án helyezték Kolozsvárott nagy részvét mellett örök nyugovóra. A temetésen a nagyszámu gyászoló rokonságon kívül ott volt Erdély színe-java, törvényhatóságok, megyék, társadalmi testületek kiküldöttei helyezték el koszoruikat az elhunyt érdemes matróna koporsójára.

Az egész magyar társadalom őszinte részvéte és könye kísérté utolsó utjában azt a koporsót, mely egy igazi magyar urasszony, hivatását hiven betöltő anya porhüvelyét takarja.

Leszámolás.

A leszámolás az országgyűlés politikai pártjai között megtörtént. A Széll-kormányval kötött egyezmény értelmében az ellenzék kikötötte: Bánffy bukását, a rendszer változását és a választási törvényt. Megkapta.

A kormány kikötötte a f. évi költségvetésnek elfogadását, a házszabályok módosítását s a kiegyezés meghosszabbítását. Az ellenzék becsülettel eleget tett ezeknek a kikötéseknek. Mult héten a kiegyezésre vonatkozó összes törvényjavaslatokat elfogadta a magyar országgyűlés. Az ígéretek kölcsönösen beváltatván, a béke most már meg van pecsételve. A pártgyűlölségnek minden oka elenyészett s ellenzék és kormány ezután az elvi küzdelmek terén mérhetik össze tudásukat, meggyőződésüket és hazaszeretefüket.

Erre az elvi küzdelemre szükség van, szükség van tehát meggyőződéstől áthatott, lelkes ellenzékre is, mert ő reá vár az a feladat, hogy a független államiság szép eszményeit melengetse s a mint a gyakorlati életben megvalósításukra csak egy lépésnyi tér is kínálkozik, ezt okosan kihasználni igyekezzenek.

A 67-es alap ellenesei is megnyugvással gondolhatnak vissza a legutóbbi parlamenti eseményekre. Mert a gazdasági kiegyezés 67-es alapját nem hagytuk el ugyan, de csupán azért maradtunk meg rajta, mivel gazdasági szempontból a közös vámterület megtartását *egyelőre* czélszerűnek találtuk. Ám most már megtettük a szükséges előkészületeket arra is, hogy külön válhassunk egymástól, a mikor azt legjobb érdekünk így hozza magával. A kiegyezési törvényjavaslatnak éppen abban van egyik legnagyobb jelentősége, hogy az önálló vámterületre való áttérhetés elől minden gyakorlati akadályt eltisztít, vele tehát a függetlenség eszméinek hívei sokat nyertek.

A leszámolás eredményével meg lehet elégedve mindenki, mert mindenki többet nyert, mint a mennyit remélni is mert volna. A kormány megerősödött annyira, hogy a tisztelet s bizalmat még az ellenzék sem vonhatja meg tőle. A közvélemény megnyugodott abban, hogy a kormányzatot az igazság szelleme vezérli. Felszabadult lelkünkrol az a lidércz nyomás, hogy politikai elveink miatt üldözés tárgyai lehetünk. A gondolat- és szólásszabadság lassanként visszanyeri méltó jogait. A kortes főispánoknak egymásután adogatják az utlevelet; a megyei választmányokat maga a kormányelnök figyelmezteti, hogy legfőbb törvényük a tiszta lelkiismeret legyen. Egy tisztultabb, jobb korszaknak kezdete ez.

A leszámolás eddigi eredményeiből a kormány azt a tanulságot merithette, hogy legfőbb

ereje a törvényekben gyökeredzik. Az ellenzék pedig bizalmat merithetett ahhoz, hogy a tiszta meggyőződés és a tudás fegyvereivel is meg lehet ezután védelmezni azt az ügyet, a melyben a jog és az igazság ereje lakozik.

Petőfi emlékezete.

A képviselőház július 4-iki ülésén *Rátkay* László lendületes, szép beszédben tette szövé, hogy közeledik félszázados évfordulója Petőfi Sándor halála napjának, és sürgős interpellációval fordult a közoktatásügyi miniszterhez: mit szándékozik tenni, hogy nemzet és törvényhozás méltóképpen megünnepelhesse e napot. *Wlassics* miniszter azonnal megadta válaszát és ebből általános helyesléssel látta e Ház, hogy a kormányban minden készség, jóakarát és buzgóság meg van rá, hogy ez az ünnep a nagy költő emlékéhez s a nemzetnek iránta való kegyeletéhez méltóvá legyen.

Az interpellációt s a választ a következőkben ismertetjük:

Rátkay László: E hónap 30-án lesz 50 éve, hogy Petőfi Sándor Segesvárnál elvérzett. Petőfinek már nincs arra szüksége, hogy a kegyelet virágot hordjon sírjához; neki már régen meghódolt a hallhatatlanság. De Petőfi nemesak minden idők lírikusa, hanem a magyar hazaszeretetnek fenséges megnyilatkozása, glóriás alakja volt a hazájáért meghalni tudó hősnek, és meg is halt a csatatéren, akkor, midőn nemzete a szabadságért, alkotmányért küzdött két egyesült zsarnoki hatalom nagy ereje ellen. Az ő dalai mindenkor a hazaszeretet forrásaik lesznek. Egy nemzetnek sines szüksége a hazaszeretet nagy érzésére annyira, mint ennek a tártalanul és magánosan álló nemzetnek, a magyarnak, melynek mintegy hivatása, hogy a szabadságnak örökkön vérvő mártirja legyen. A magyar törvényhozásnak ezen az omlékünnepen meg kell jelennie. Elengedhetetlen kötelesség, hogy a magyar törvényhozás és a magyar nemzet ezen ötvenéves évfordulón ott legyen, mert nemesak Petőfi szobrára teszi le megemlékezésének koszoruját, hanem a nagy időkre is, a mely nagy idők előidézében neki része volt.

Nem szándékozom részletes indítványokat tenni, mert nem akarom, miután Petőfi mindnyájunk kincse, hogy a Petőfi kérdés esetleg politikai kérdéssé tévessék. Petőfi legyen mindnyájunké. A t. kormány tudni fogja a saját kötelességét, hogy a nagy emlékek mivel tartozik. Tisztán csak egy-két gondolatot, egy-két eszmét akarok felújítani, a nemzetnek egy-két mulasztását akarom fölemlíteni. Magyarországon — nem vádként mondom — tudjuk, hogy az Akadémiában van egy Göthe-szoba, tehát a német nagy írónak emlékeit őrizi a magyar Akadémia, de ha ezt teszi, arra feltétlen követelmény az, hogy Petőfi-szoba is legyen, mert a mi a világnagyságot illeti, Petőfi felér evvel a nagysággal és magyar, a miénk!

Petőfi költeményei könnyen hozzáférhetők a művelt társadalomnak, de nem a szoros értelemben vett szegény népnek. A nép Petőfi nagy kincseiből alig élvez valamit. Nagyon jó befektetés volna, ha az állam olesón kiadná Petőfi munkáit. Ez a befektetés erkölcsileg és szellemileg aranykalászt hozna a nemzetnek.

Mindig bizonyos fájó érzéssel nézem, midőn a világ nagy nemzeteinél egy-egy költőnek szobrát, vagy emlékét leplezik le, mint siet ilyenkor a kormány, hogy hangot adjon a nemzet nevében a hálaadásnak és a hódolatnak. Nálunk e részben még nem vagyunk elkényeztetve és igen gyakran azt kell látnunk, hogy kormányunk csak Bécsben jelenik meg. Abban a tudatban vagyok, hogy a t. kormány és t. közoktatásügyi miniszter ur fogja tudni, hogy ebben a kérdésben mi a teendője. Éppen azért, minden részletes indítvány nélkül terjesztem a következő interpellációt a t. közoktatásügyi miniszter urhoz:

„Szándékozik-e a közoktatásügyi miniszter ur Petőfi Sándor halálának 50 éves évfordulója közeledtével a kormány nevében sürgősen előterjesztést tenni az iránt, hogy a nemzet és törvényhozása ezen az ünnepségen hogyan legyen képviselve? Továbbá az iránt, hogy a nemzet és törvényhozása halhatatlan költője iránti háláját miként rója le?”

Wlassics Gyula miniszter: Azt gondolom, minden jó hazafi érzelmvilágának hurjain szöltött az igen tisztelt képviselő ur, szépen és lendületesen. Amit ő a nagy költőknek a hatásáról mondott, az is olyan, a mi fölött nincs itt a Házban senki, a ki ellenkező véleményben volna. Mindenki tudja, hogy a nagy költőknek a nemzeti érzés fejlesztésére minő rendkívüli hatása van. Az is említette, hogy a hazaszeretet **kell**, hogy legyen a közoktatás abécéje. Ezt is vallom, tettekkel is iparkodom bebizonyítani azt, hogy igenis a hazaszeretettelnek át kell huzódnia az egész közoktatás minden ágazatában és fokozatában. Azt is igen helyeslem, hogy a Petőfi kérdést nem kell politikai kérdéssé tenni. Ez nagy hiba is volna; nem is lehet ezt politikai kérdéssé tenni, mert Petőfi a nemzet egyetemének nagy költője, Petőfi e nemzet büszkesége és dicsősége, őt semmiféle párt a maga számára le nem foglalhatja, mert Petőfi Sándor a nemzet egyeteméé és a nemzet egyetemének kell az ő emlékéről ahoz méltóan gondoskodni.

Már most magára a határozott kérdésre kívánok válaszolni. Az interpelláció két kérdésből áll. Az egyik az, hogy szándékozik-e a közoktatásügyi miniszter Petőfi Sándor halálának 50 éves évfordulója közeledtével a kormány nevében sürgősen előterjesztést tenni az iránt, hogy a nemzet és törvényhozása ezen az ünnepélyen hogyan legyen képviselve?

Erre a kérdésre nézve a tisztelt Ház engedelmével előterjesztésemet azonnal megteszem. Méltóztassék megengedni, hogy a Ház tisztelt elnökével

és a jelentkező képviselő urak soraiból álló küldöttséggel képviseltesse magát a Petőfi-ünnepélyen.

A másik kérdés, hogy szándékozik-e előterjesztést tenni az iránt, hogy a nemzet és törvényhozása halhatatlan költője iránti háláját méltóan miként rója le. Erre nézve azt hiszem, hogy a Petőfi-Társaság és általában az irodalmi körök a leghivatottabbak annak előkészítésére, hogy mily módozat mellett rója le a magyar nemzet halhatatlan költője iránti háláját és kegyeletét. De részemről kijelentem azt, hogy a kormány e tekintetben közreműködését teljes készséggel ajánlja fel.

Országgyűlés.

A képviselőház mult hét folyamán a kiegyezési törvényjavaslatokat harmadszori felolvasásban is elfogadta; ezután a kiegyezés kapcsán Ausztriával egyezményes uton elintézendő ügyekre tért át.

A részvénytársaságok, a biztosító társaságok, a kereseti és iparszövetkezetek kölcsönös bebocsátása iránt létrejött egyezményről szóló törvényjavaslat tárgyalásánál

Lévay Lajos hosszan beszél a biztosító-intézetek helyzetéről és ismerteti azon akadályokat, amelyek jóformán lehetetlenné teszik, hogy a magyar biztosító társaságok Ausztriában sikeresen működjenek. Kéri a törvényben kimondani, hogy Magyarországon működő biztosító társaságok díjtartalékait magyar értékpapirokban helyezték el.

Hegedűs Sándor: *Lévay Lajos* képviselő a törvényjavaslatot és annak czélzatát helyesen magyarázta és értelmezte. A törvényjavaslat némi könnyítést tartalmaz a magyar biztosító társulatoknak Ausztriában való működésére nézve.

A t. képviselő ur két érdekes pontot érintett, amelyekre nézve kötelességem nyilatkozni. Az egyik az alsó-ausztriai helytartónak a magyar értékpapirokra vonatkozólag kibocsátott rendeletét érinti. Én úgy vagyok értesülve, hogy nem egészen így áll a rendelkezés, de a pénzügyminiszter a szükséges lépéseket azonnal megtette, a vizsgálatot megindította és azt hiszem, meglesz a kellő eredménye.

Ami a biztosító-társulatok díjtartalékának magyar értékpapirokban való letételére vonatkozik, a most készülöben levő törvényjavaslat e kérdésekkel szigoruan fog foglalkozni és azt hiszem, e tekintetben a követelményeknek meg fogunk felelni.

Ezután a *bankszabadságra* vonatkozó törvényjavaslatra került a sor, amennyiben az osztrák-magyar jegybanknak a szabadságot 1907-ig, azaz a kiegyezés lejártáig ismét meg akarják adni.

Komjáthy Béla: A függetlenségi párt gyakran rámutatott, hogy a közös bank Ausztria érdekeit szolgálja, hogy mindaddig, amíg az önálló vámterület és az önálló bank alapjára nem lépünk, helyes pénzügyi politikát nem követünk. Ha gazdasági erejét nem akarja kiszolgáltatni az osztrákoknak, akiknek

Magyarországon előrse a közös bank, akkor az önálló vámterület megvalósításáról nem szabad letennie. S ezen az uton első dolga legyen a nemzeti bank fölállítás, mert amig lehetséges, a közös bank megtagadja Magyarország részére nyújtott hitel jelentékeny részét. S ugyan ki bizonyítja, hogy az osztrák-magyar bank kielégíti ezéljainkat? Hiszen még emlékezetünkben van az a hajsza, melyet a bécsi piac nemrégiben a magyar értékek ellen külföldön intézett.

A következő határozati javaslatot nyújtja be: „A képviselőház a tárgyalás alatt levő javaslatot a napirendről leveszi s utasítja a kormányt, hogy a külön és önálló nemzeti banknak 1900 január 1-sejétől való felállításáról törvényjavaslatot nyújtson be“.

Kossuth Ferencz: Elvitathatatlan tétel, hogy az ország függetlenségének első feltétele a pénzügynek önállósága. Amig Magyarország hiteligenyei az osztrák-magyar bankra vannak bízva, addig pénzügyeink önállóknak nem mondhatók. A közös bank részvényeseinek nagy része iparos és kereskedő, ezeknek nem érdeke, hogy Magyarország ipara és kereskedelme emelkedjék, mert hiszen az az ő hátrányuk volna. A részvényesek harmadik része tőkepénzes, akiknek kapcsolata ismeretes a kereskedőkkel. A magyar mezőgazdák a közös bank jelzálogleveleire a legtöbb esetben magasabb kamatokat fizetnek, mint a mennyit a föld hoz. A valuta- rendezést is nagy aggálylyal nézi. Az a véleménye, hogy a valutát sem törvénynyel, sem aranygyűjtéssel rendezni nem lehet, ezt a hitel és a kereskedelmi pénzmérleg végzi. A javaslathoz nem járui hozzá, hanem Komjáthy indítványát pártolja.

Polczner Jenő. A bank közösségéhez azért ragaszkodnak Ausztriában, mert ez közös vámterületet, tehát nem független gazdasági politikát jelent. Az aranyat az országból mind kiviszik Ausztriába a közös bank pénzéibe, az igaz, csak letétképpen, de vajjon visszajön-e az még? Alig hiszi. A bankjavaslatokat sem általánosságban, sem részleteiben el nem fogadja, hanem csatlakozik a függetlenségi párt által benyújtott határozati javaslathoz.

Lukács László pénzügyminiszter ugy találja, hogy e javaslatokat nem gazdasági, hanem politikai szempontokból bíralták. Kijelenti, hogy Magyarországnak jogát az önálló bank felállítására soha senki sem vonta kétségbe. De más kérdés, hogy közgazdasági tekintetben ez ezélszerű és időszerű lett volna-e? Ha az ország érdekei minden téren kielégittetnek, helyesebb az Osztrák-Magyar Bank szabadalmát meghosszabbítani. Biztosítékokat nyertünk, hogy a bank a hitelnyújtásnál minden igénynek megfelel és hogy a bankszabadalom meghosszabbításáért kellő ellenszolgáltatásokat nyujt. A magyar kormánynak ezután több lesz a beavatkozási joga, mint eddig volt. Mindez eléretett és így minden követelmény, melyet felállítottunk, teljesített. A banknál nem uralkodik már az 1867 előtti szellem. Az

ipar- és kereskedelmi kamarák legnagyobb része is a jelenlegi bank fentartását véleményezte. A közös bank az önálló vámterületet sem akasztja meg. A közös vámterületnek szükségszerű folyamánya a közös bank, de fejetetejére állított okoskodás, hogy az önálló vámterületet kizárja a közös bank. Hisz az önálló vámterületet nem a bank kedvéért állították fel. A bank nem élvez jogosulatlan előnyöket.

Abban az erős meggyőződésben, hogy a bankkérdés megoldása a kormány által ajánlott módon helyes, kéri a javaslatok változatlan elfogadását.

Kossuth Ferencz félreértett szavait igazítja helyre, ugyszintén **Komjáthy Béla** is, mire **Pulszky Ágost** előadó védelmezte a javaslatot folytonos közbeszólások között.

A Ház a javaslatokat általánosságban *elfogadta*, **Komjáthy Béla** határozati javaslatát pedig *mellőzte*.

A választók névjegyzéke.

A választási törvény értelmében a jövő évi képviselőválasztók névjegyzékei július 5-től július 25-ig közszemlére lesznek kitéve. Figyelmeztetjük tehát elvtársainkat, ne mulasszák el e névjegyzékeket ezen határidőn belül megtekinteni és a netalán szükséges felszólamlásokat megtenni. Minthogy a kuriai bíraskodásról szóló törvény 141. §-a értelmében adóhátralék címén többé senki sem fosztható meg szavazati jogától, ennél fogva azok is, kik a múlt évi adójukkal még hátralékban vannak, követelhetik, hogy a választók jövő évi névjegyzékébe fölvétessenek.

A fogyasztási és értékesítési szövetkezetek előnye.

A hazai hitelszövetkezetek s a *Hangya* nagyjérdemű elnöke, gróf **Károlyi Sándor**, a mint már érintettük, Nyitrán múlt hó 30-án a *Magyar Gazdaszövetség* több tagjának jelenlétében a Nyitramegyei gazd. egyesületnek nagy számban összegyűlt tagjai előtt előadást tartott a társadalmi kötelességekről s ezekkel kapcsolatosan a fogyasztási szövetkezetekről. Beszédének ez utóbbi részét abban a hitben, hogy az olvasóinkat érdekelni fogja, az alábbiakban közöljük.

A fogyasztási és értékesítő szövetkezeteknek abból az elvből kell kiindulniok: nem venni kontóra, de nem is adni hitelbe. Ha készpénzért veszek valamit, rendesen olcsóbban juthatok mindenhez, mintha az árut hitelbe vásárolok. Miután a kereskedőnek készpénzzel fizetek, az mérsékeltebben számíthatja nekem az árut, a mennyiben abba a helyzetbe jut, hogy készpénzzel szerezheti be fogytán levő, avagy már teljesen eladott árumennyiségét.

Ha a nép rá fog jönni arra, hogy a hitelbe vett áru sokkal többbe kerül, daczára, hogy silányabb, netán rosszabb a szövetkezetben készpénzért vett árunál, lassan-lassan össze fogja rakni pénzét s a fogyasztási és értékesítő-szövetkezetek, karöltve a néppel, virágzásnak fognak indulni.

A fogyasztási és értékesítő szövetkezetek így

megtanítják az embereket a takarékosagra. Ha én nekem készpénzért kell vásárolnom, bizonyára nem fogok hiábavaló dolgokat összevenni, a mint azt különben tenném, ha nem kell azonnal fizetnem. Egyébként nem is vehetek többet, mint a mennyi az értéke az én magammal hozott pénzemnek.

Az ilyen fogyasztási szövetkezeteknek a megalkotása nem is oly valami nehéz dolog. Szükség van szövetkezeti alapszabályra, szükség van továbbá tagokra, a kik azután a saját kebelökből igazgatóságot választanak meg, mely úgy a tagok, mint a megalakítandó felügyelő-bizottság élén áll. Már most a szövetkezet megalakulásáról jelentést tesz a megfelelő kereskedelmi törvényszéknek és ilyenformán a szövetkezet meg is kezdheti működését.

Minthogy azonban pénz nélkül semmit sem lehet kezdeni, a szövetkezet finanziaális ügyeit is meg kell világítani.

A valamely faluban nyitandó és a szövetkezet által fentartandó üzlet berendezésének mindig arányban kell lenni a lakosság számával. Ez azt jelenti, hogy a beszerzendő áruknak nem kell tulsúlyban lenniök a fogyasztás mennyiségével szemben. A község nagyságához legyen mérve magának a boltnak a nagysága is. Eleinte pedig csak a legszükségesebb cikkeknek kellene beszerezni. És ha az üzlet boldogul, ha a tagok száma napról-napra nő és ismerjük a keresett szükségletet is, misem áll annak útjában, hogy a bolt idővel nagyobb is legyen. Ha például egyik üzlet 1000 frt berendezési szükségletet igényel, gyűjtsünk össze annyi tagot, akiknek jegyzett és befizetett törzsrészevényei 1000 frtot kitesznek; azonfelül minden egyes tag vállaljon szavatosságot például még 4 annyiért, mint az üzletrész. Így 10 frt üzletrész után a szavatosság legyen még 40 frt, mely csak a végső esetben fizetendő be, ha a szövetkezet bajba kerül.

Ily uton azután a fogyasztási szövetkezet az új hitelszövetkezeti törvény szellemében volna megalkotva.

Ha már most azután a tagok száma gyarapodik, a törzsrészevények is szaporodnak és lassanként több áru lesz beszerezhető az üzlet pedig mindinkább nagyobbodni fog.

Nem mulaszthatom el felemlíteni, hogy a múlt esztendőben barátaim segítségével sikerült egy központi fogyasztási szövetkezetet létesíteni, a melynek neve: „*Hungya fogyasztási és értékesítő szövetkezet*“. Ez szeptember óta működik körülbelül 30 kisebb-nagyobb szövetkezettel. A szövetkezetek szükségleteit legnagyobb részben a központi szövetkezet szerzi be. És hogy ez miért van, ennek is meg van a maga magyarázata.

Ha én például valamit venni akarok, sokkal olcsóbban kaphatom meg, ha az illető áruból többet, mintha kevesebbet vásárolok. Így a darabonként eladandó szappanon a kereskedő mindenestre többet akar nyerni, mintha ugyanezt az árut nagyobb

mennyiségben bocsáthatja a piacra. Másrészt az ilyen vidéki fiókszövetkezetek tájékozva sincsenek az olesó és jó beszerzési források tekintetében. Ez a Budapesten székelő központ feladata. Ennek alapján vélném tehát én megoldani az általunk létesítendő s jelen előadásom tárgyát képező fogyasztási szövetkezetek alakítását.

Szivleljék ezt meg uraim, gondolkozzanak a dolog felett és ha testet ölthet az eszme, lefektették a magyar gazdaközönség előrehaladásának egyik alapkövét.

KÜLFÖLD.

Zavargó nemzetek. Mig Hágában a nemzetközi értekezlet a világbéke megvalósításának módjai felől tanakodik, addig egyszerre három országból is baljóslatu zavargások hire jut hozzánk. Mintha ezek igyekeznének megegyezni azt a reményt, hogy az örök béke ideje bekövetkezik, mert az államok egymás között megegyeznek is, önfiak között dul az egyenetlenség.

Spanyolországban a lealázott nemzeti büszkeség fájó érzése teszi elégedetlenné a népet. Előre látható volt, hogy a szerencsétlen végű tengeri hadjárat után a nép elégedetlensége kitör s veszélyeztetni fogja az uralkodóházat is. Ez megtörtént s ma már csak a katonaság fegyveres beavatkozásával lehet a rendet fentartani.

Olaszországban gazdasági okok készítetik a népet lázongásra. A nép szegény, az állami terhek nyomasztóak. Itt a jobblétért, a kenyérért küzd a szegény, vagyontalan éhező tömeg. Ideig-óráig még fenn lehet tartani a rendet fegyveres erővel, de a rossz gazdasági kormányzás szomorú következményeit ezzel nem javítják s a nép nyomorán szuronyokkal nem segíthetnek. Olaszország tehát nagy belválság előtt áll. Példája intő jel arra, hogy okos gazdasági politika nélkül, a nép sorsával való törődés nélkül az állami rend alapja is megínog.

Belgiumban valóságos forradalom zajlott le a múlt napokban. Oka ennek az volt, mert a kormány a választói jogot megakarta nyirbálni. Célja ezzel az volt, hogy a belga parlamentben az ellenzékét képviselő szabadelvű párt választó polgárainak megritkítsa a sorát. Belgiumban ma a klerikális párt uralkodik, a mely a többi politikai pártokat máris elnyomta. Ezt az újabb jogfosztást tehát már nem szenvedték el szó nélkül az amugy is elnyomott választó polgárok, hanem hatalmas tüntetéseket rendeztek, melyek lázongásokká, majd pedig a katonaság beleavatkozása folytán véres utcái harcokká fajultak. Ide sodor a jogtalanságon és törvénytelen ségen alapuló kormányzat egy máskülönben elégedett, esendes népet!

Franciaországban is farkasszemet néznek egymással a régi nemzetiségi eszmék, a hadsereg hívei, a jogegyenlőséget s szabadelvűséget hangoztatók

táborával. A szerencsétlen Dreyfus, a ki ürügyet szolgáltatott arra, hogy ez a két tábor összemérje fegyverét, megtörve a nehéz rabélettől, várja az új ítéletet. Pedig még ha ártatlan volna is, aligha remélhetné a felmentést, mert ez a felmentő ítélet megrontására volna a francia igazságszolgáltatásba vetett bizalomnak s hatalmas fegyvert adna azoknak kezébe, a kik az állami rend megbontására törekednek.

Előfizetési felhívás.

Julius hó 1-ével új előfizetést nyitottunk a

FÜGGETLEN UJSÁG-ra.

Előfizetési ár:

Egész évre 2 frt 60 kr., félévre 1 frt 30 kr.

Azon tisztelt előfizetőinknek, kiknek előfizetése június hó végével lejár, mult hó végén külön levélben küldöttük meg az előfizetés megújítására szolgáló postautalványokat, melyekkel kérjük az előfizetéseket **mielőbb megújítani**, nehogy a lap szétküldése fennakadjon. Annál inkább kérjük ezt, mert ez az utolsó szám, a melyet azoknak küldöttünk, a kik előfizetésüket eddig meg nem újították. Legyen szabad tisztelt előfizetőinket egyuttal arra is kérni, hogy előfizetésüket **lehetőleg félévre ujítsák meg**.

Öt év óta szolgálja már a „*Független Ujság*“ önzetlenül és hiven a magyar nép érdekeit s büszkeséggel mondhatjuk, hogy feladatunknak mindenkor becsülettel megfeleltünk. Lapunkat oly gazdag tartalommal és oly előkelő kiállítással jelentetjük meg, a melylyel egyetlen ilyenmü magyar lap sem versenyezhet. A szerkesztőség **nem kimél semmi anyagi és szellemi áldozatot**, hogy olvasóink igényeit kielégithessük s ezért méltán fordulhatunk tisztelt előfizetőinkhez azon kérelemmel, hogy bennünket **pártfogásukkal támogassanak** és minél tömegesebben rendeljék meg a „*Független Ujság*“-ot.

Ezért tisztelettel kérjük, hogy lapunkra **ne csak eddigi olvasóink fizessenek elő, hanem sziveskedjenek lapunkat terjeszteni s vegyék rá ismerőseiket, hogy ők is előfizessenek a magyar nép kedvelt lapjára és igazi barátjára: a „Független Ujság“-ra.**

Hazafiai tisztelettel

A „**FÜGGETLEN UJSÁG**“

szerkesztősége és kiadóhivatala

Budapest, IX., Üllői-ut 25. sz.

— Mutatványszámot ingyen és bérmentve küldünk bárkinek.

MI UJSÁG?

A király háza. Hirt adtunk már arról, hogy Ő Felsége a király házat épített az ország fővárosában Budapesten. Most már meg is történt a telekvétel, a legfelsőbb családi alapok kezelősége a minap vette meg a régi kuria telkét, négyszögölenként 1100 frt árért. Nemsokára tehát megkezdik a király házának építését.

A magyar ipar veszedelme. Számtalanszor fordult már elő, hogy külföldi, főleg osztrák gyárak raktárai vagy javítóműhelyei itt mint magyar gyárak szerepelnek. Magyar gyárak gyanánt jelennek meg a nagy közönség előtt, részt vesznek a közmunkákban, pályázatokban s míg Ausztriában azt hirdetik, hogy Magyarországon csak fióktelepük van, addig Magyarországon úgy tüntetik fel a dolgot, mintha Ausztriában volna a fiókjuk, s itt a gyáruk. A közönség félrevezetésén kívül az ily hamis czégek főleg a magyar iparnak vannak ártalmára, amely amugy is csak tengődik az osztrák ipar nyomása alatt. Az előljáróságok csak ujabban, a magyar iparosok tömeges panaszára léptek fel az ily külföldi gyárosok üzelméi ellen. Így a budapesti VI. kerületi előljáróság csak a minap Eberhard Györgyöt, a Gnerlich G. tescheni czég főnökét egy napi elzárásra elváltatható 5 frt pénzbüntetésre ítélte „a tényleges üzleti viszonyoknak meg nem felelő jelzések használata által elkövetett kihágás miatt.“ Eberhard ugyanis nyomtatványain gyára székhelyül Budapestet jelölte meg, s fióküzlete helyül Teschent, holott éppen fordítva áll a dolog, mert a gyár van Teschenben, s a fióküzlet Budapesten. Eberhard a kihágást beismerte, s az ítéletben megnyugodott.

Emléktábla Trefort szülőházán. Homonnán emléktáblával jelölték Trefort Ágoston egykori közoktatásügyi miniszter szülőházát, a melynek költségeit az ottani ipariskola tanárai és tanulói gyűjtötték össze. Az emléktáblát minap leplezték le.

Az utolsó kerty. A temesmegyei Csebra községben a Temes folyóból vizet akart meríteni a napokban Praus Perszida román hajadon. A szép oláh leány nagyon szomjas volt s a mint a korszót megmerítette, legott ajkához emelte anélkül, hogy veszedelmes helyzetéből elmozdult volna. Eközben a lába megesuszott s a leány a folyóba zuhant, a hol a korszóval együtt elmerült. A mikor kifogták, akkor is a korszót szorongatta.

Vasuti féljegy a munkásoknak. A földmivelési miniszter leiratban tudatta a vármegyék törvényhatóságaiival, hogy a mezőgazdasági munkásoknak, ha 10 en egy csoportban utaznak, a magyar állam összes vonalain III-ad osztályu féláru kedvezményt ad, annélkül hogy ezt külön kérvényben, községi bizo-

nyitvány csatolásával kérelmeznék. A féláru jegy megszerzésére elegendő a munkásigazolványoknak a vasuti pénztárnál való felmutatása. E kedvezményt a miniszter csak a magyar honos munkásoknak adja meg, külföldieknek csak a munkaadónak a miniszteriumhoz benyújtott és indokolt kérelmére.

Megbüntetett városi ügyész. Bethlen Pál, Beszterce-Naszód vármegye főispánja, fegyelmi eljárást rendelt el Lang Károly ügyvéd és Beszterce város ügyésze ellen, mert József főherceg ott időzése alkalmával zász kék-piros zászlót tüzött ki s azt a rendőri felszólításra sem akarta eltávolítani. Lang a belügyminiszterhez főlebbezett, de ez elutasította. A fegyelmi választmány Langot most négyszáz forint pénzbüntetésre és fizetése kétharmadának az elvesztésére ítélte el mindaddig, a míg a fegyelmi ítélet ellene érvényben van.

Petőfi Sándor emléke. Julius 31-én lesz ötven éve, hogy a legnagyobb magyar költő Petőfi Sándor hősi halált halt a segesvári csataterén. Az egyetemi ifjúság a nagy költőhöz méltóan fogja ezt a napot megünnepelni és mozgalmat indít, hogy az egész ország részt vegyen az ünneplésben. E célból Zsembery István, Mandel Sándor, ifj. Gebhard Károly és Wetzler György vezetése alatt bizottság alakult, a mely bizottság felkéri az összes Budapesti pártköröket és a vidéki hazafias testületeket az ünnepélyen való részvételre és feliratban kérni fogja az országgyűléstől Petőfi emlékenek törvénybe iktatását.

Százéves ref. egyház. A kassai református egyház mult hó 27-én ünnepelte százéves jubileumát. Kun Bertalan püspök, majd Révész Kálmán, az egyház lelkésze tartott emelkedett szellemű egyházi beszédet. Ezután az 1799. évi püspöki egyházlátogatás jegyzőkönyvét olvasták föl. Végül Naményi Gyula gondnok indítványára elhatározta a közgyűlés, hogy az ünnepély emléke ugy a jegyzőkönyvben, mint az alkalmi imádság és beszéd ki nyomtatásával megörökítettik.

Kilencz árva sir utána. Szolnokról írják, hogy Kuczora János odavaló vasuti őrt a Nagyvárad felől jövő 603-as vonat agyongázolta. A szerencsétlenül járt embert a szó szoros értelmében darabokra szaggatta a rajta átmenő vonat. Péter-Pál napján kísérte ki kilencz árvája a temetőbe a szolgálatának áldozatul esett szegény vasuti őrt.

József főherceg protekciója. A gyulai huszárezrednek egyik legderekabb katonája egy Nagy József nevezetű őrmester. Afféle bezupált őrmester, öreg katona nagy családdal, sok gyerekkel, a ki már alig tud elférni a szűk őrmesteri lakásban a familiájával egyetemben, a fizetéscsökkentésből meg teljességgel nem képes megélni. Arra határozta hát rá magát az öreg, hogy otthagyja a katonát s a civilizációval próbál valamicskét jobb módba jutni. Elment hát Novák törvényszéki elnökhöz s valami állást kért. Egy kis dinerséget vagy hajduságot a börtönnél. Az elnök azonban nem tudta hivatalhoz segíteni.

Sok a kandidátus, a ki már elő van jegyezve egy-egy üresedésre — no meg nincs is üresedés... Nagy József visszaballagott a kaszárnyába s már le is mondott a polgári nyugodalmas ekszisztenciáról, a mikor hirtelenében olyan protektora akadt, a ki azt segíti hivatalba, a kit neki tetszik. Roppant nagy ur, József főherceg a neve. Így esett, hogy a főherceg Békés-Gyulán volt éppen és a főispán vendége. Egy nagy ebéden hivatalos volt a törvényszéki elnök is s a főherceg az ő szokásos kedélyes modorában azt fejtegette a czivil népnek, hogy milyen áldásos volna az, ha a polgári elem visszafogadná magába a katonasorból már kivédlett embereket s tisztes polgári kenyeret adna nekik. Beválnának azok czivilnek is. A törvényszéki elnöknek eszébe jutott az ő katonája s elő is hozakodott Nagy Józseffel.

- Nekem is van egy ilyen katonám, fenséges uram.
- Hogy hívják?
- Nagy József.
- Őrmester?
- Az.
- Emlékszem rá — mondta a főherceg — emlékszem.

Itt szolgál Gyulán. No és nem tudott kenyeret adni neki, elnök ur?

- Nem. Nincs semmi üresedés.
- Kár. Pedig derék ember, mondhatom, hogy derék ember...

Erre az urak közül előlépett az alispán s hirtelen fölfedezte, hogy a megyénél van egy ilyen kiszolgált katonának való hivatal. S Nagy József már másnap megkapta az irást, hogy berukkolhat a megyéhez.

Nagy idők tanuja. Balassa-Gyarmaton meghalt enyerei és csebi Pogány Ignác 48-as honvédhadnagy, 78 éves korában. Holttestét Szentére szállították és ott helyezték örök nyugalomra a családi sírboltba.

Nagy tűz a vidéken. Szék szolnokdobokamegyei virágzó községben szörnyű tűzvész pusztított a minap, a mely azért öltött olyan óriást arányokat, mert a nép legnagyobb része a mezőn dolgozott. Mire a nép észrevette a veszedelmet és haza szaladt, már több helyen égett a község. A nyolczszáz lakóház közül mintegy háromszáz ház égett le a hozzátartozó melléképületekkel. Több gyermek is lángokba veszett.

ELSŐRANGU HAZAI GYÁRTMÁNY.

Pontos cím:
**ELSŐ MAGYAR
GAZDASÁGI GÉPGYÁR
részvénytársulat
BUDAPESTEN.**

Magyarország legnagyobb és egyedüli
gazdasági gépgyára,
mely a gazdálkodáshoz szükséges
összes
gazdasági gépeket gyártja.

Rendelések megtétele előtt kérjük minden szakszavagó kérdéssel
bizalommal hozzánk fordulni.

RÉSZLETES ÁRJEGYZÉKKEL
és szakszerű felvilágosítással díjmentesen szolgálunk.

Szecskaavagók Morzsolók

GAZDASÁGI DOLGOK.

Miként védekezzünk a gabonaüszög és az aranka vagy herekosz ellen?

Irta: Barna Balázs.

I.

A rendkívüli károkat okozó „kőüszög“-ről óhajtok pár szóban megemlékezni különös súlyt fektetve az ellene ajánlható védekezési módokra.

Bizonyára egyetlen gazda sincs, a ki ne ismerné az üszögös buzát. De viszont talán egyetlen egy sincs, a ki egyebet tudna róla, mint nevét, t. i. hogy „üszög“-nek hívják.

Már pedig, ha nem ismerjük a csapás okát, nem védekezhetünk ellene. Én megpróbálom, megmagyarázni: mi hát tulajdonképpen ez az üszög?

Mikor nagy János uram úgy aratás táján ballag kifelé a szomszédjával a mezőre, a nagy hallgatás után csak oda szól: „Ejnye, szomszéd, ugyan csak üszögös ám az ángyom buzája; nézze kend, egész ide látszik.“ Helybehagyja ezt Nagy János uram is, mert az ángyom buzája csakugyan úgy néz ki, mintha korommal volna behintve. Ez az üszög az, melyet „porüszög“-nek hívunk, s ez az, a mit a gazdák rendszeren jobban ismernek.

Lassankint elérnek a szomszéd vetéséhez. Na, ez már aztán Isten áldás. Bezzeg nincs itt kormos kalász, csak úgy duzzad a szemtől mind. Nem is állja meg a szomszéd uram, hogy egy párt a markába fogva ki ne dörzsöljön, s mikor neki fohászodva ki akarja fujni a pelyvát a szem közül, megütkezve látja, a tenyere csupa fekete. Hogy sokáig ne tanakodjanak rajra, megmondom én az okát. Abban a kalászban „kőüszögös“ szem volt. Ez a veszedelmes, mert a kárt ez csinálja. Az ángyom buzájában levő üszög nem bántja a magot, de az a „kőüszög“ az pereli el tőlünk.

Beszéljünk hát erről egy kicsit. Ha egy üszögös buzaszemet, mely az egészségesnél valamivel rövidebb, vastag és fakószínű, az ujjunkkal szétnyomunk, vagy a tenyerünkben szétdörzsöljük, fekete port fogunk látni, mintha korommal kentük volna be a kezünket. Ez a fekete por millió meg millió gömbölyű szemese, melyek nem egyebek, mint — hogy úgy mondjam — az üszög magvai.

Azt is tudja minden gazda, hogy minden buzaszem — a nem csírás végén — szőrös, vagyis apró, vékony szőrszálak vannak rajta. Ezek úgy állanak egymásmellett, mint a kefe szőrszálai. Már most, ha csépléskor az üszögös buzaszemet a dob, vagy kézi cséplésnél a cséphadaró összetöri, az említett koromforma por a levegőbe száll s aztán ráhull a szalmára, pelyvára, törekre és a már kicsépelte magra

is. Ha nagyon üszögös buzát csépelnek, néha olyan nagy mennyiségben száll fel az üszögpor, hogy a gép körül dolgozó munkások képe egészen kormos tőle.

Amint említettem, rászáll a már kicsépelte magra is. Ez még nem volna baj. Mert hiszen ha a tenyerembe a földről egy kis port teszek, azt onnan könnyen le tudom fujni. Így az üszögpor a szem sima részéről a rostálásnál, szelelésnél könnyen ledörzsölődik, lehull. Hanem próbálja meg csak valaki egy kis port ne a tenyerébe, hanem a fejére hinteni (olyan ember t. i., a kinek haja is van a fején), ezt már nem lehet olyan könnyen lefujni, mert a porszemek a haj közé hullottak s ott meg is maradnak. Éppen így megmarad az említett üszögpor a buza szőrös végén, a honnan már nem szelelhető ki.

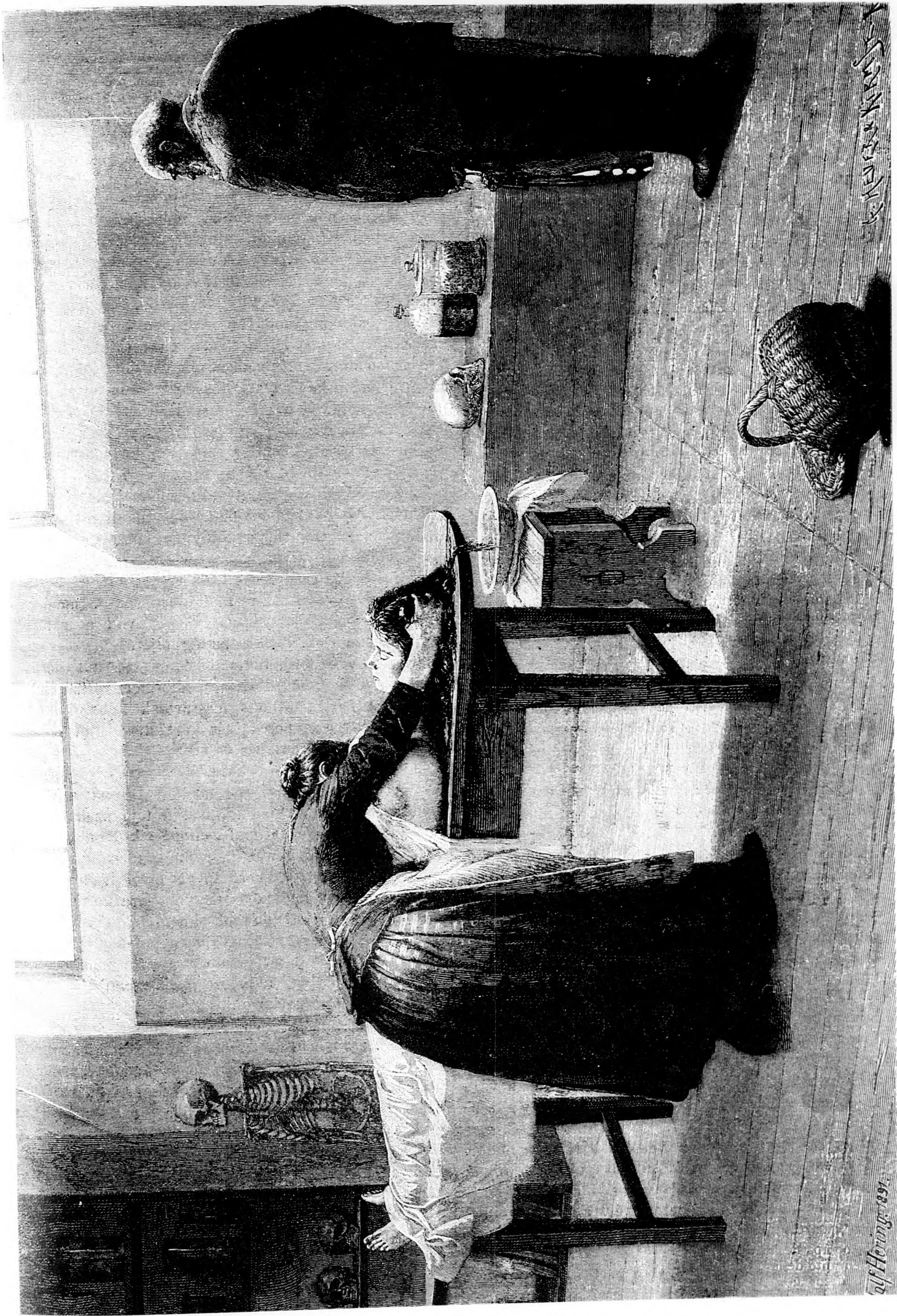
Őszszel aztán szépen elvetjük a buzát és várjuk, milyen szépen kel ki. A nyáron látott üszöghistóriát már alaposan elfelejtettük, meg aztán az anyjuk a vetőmagot alaposan megrostálta, s a máléha meg üszögös volt benne, azt mind kitisztotta.

(Folytatjuk)

Védekezés a szőlőmoly ellen.

A földmivvelésügyi m. kir. minisztérium egyik kiadványában meglehetősen részletezéssel írja le a szőlőmoly (cochylis) elleni védekezést. De ennek kiegészítéseül az alábbi eljárást jónak látom szőlőtermelőinkkel megismertetni, annál inkább, mert a francziáknál feltétlenül jónak ismertetett el, de meg azért is, mert közeledik augusztus hónapja, melyben a veszedelmes szőlőpusztító féreg *másodivadékbeli pilléi* jelentkeznek.

A naftalinos kénporral kell a szőlőt porozni; a hogy azt a francziák 1893-ik év óta eselekszik s biztos sikerrel. Persze, ha a zápor vagy a vihar lemosná a szőlőről a kénport, — újra kell azt porozni, jól megjegyzendő azonban, hogy a védekezés csak a *bajt megelőző*, mert a kénezett szőlőre a *nöstény pille nem száll pelét lerakni*. Ha a munka jól és idején lett végezve, akkor nincs rá eset, hogy a kezelt szőlőben molybábok keletkezzenek. Már most az a nagy kérdés, hogy tudja hát a gazda azt az időt eltalálni, melyben se korán se későn ne kénporozzon? Egyszerűen úgy, hogy e hó végén, esténként egy olajos tálczába helyezett égő lámpást rak szőlőjébe. Ha van a környéken molypille, azt a világosság odacsalja s lépre is mennek az olajos tálczalapon. A veszedelem felderítve lévén, másnap haladéktalanul permetezni kell. A kinek nem nagy a szőlője, az olyanféle kénezőt használhat, minő a kanna rózsája, csak apróbb s sűrűbben elhelyezett lyukak legyenek rajta. A 2 holdnál nagyobb szőlővel bíró birtokos már jól teszi, ha rendes kénezőkészüléket vesz, melyet bármely fővárosi kereskedőnél is kaphat, ki bor- s szőlőkezelési czikkeket árul. A kénport rendszeren 10% naftalinnal szokás

Halottas kamrában.

W. Henry. 1891.

keverni s egy magyar holdra összesen 12—14 kilóra van belőle szükség.

Most bármely gazda azt mondhatná, hogy *megelőző* eljárásommal már nagyon elkéstem, mert bizony az ő szőlőjét már ellepték az átkozott hernyók s ha egy-egy fürthöz csak a kis ujjával hozzányul, hát ugrik ki belőle a kis sárga kukacsz, akár csak a fürdőző gyerekek cselekszik az uszói iskolában. Hát most mit tegyen? kérdezi. Fogadjon szót s kurálja szőlőjét *naftalinos lenolajjal*, melyet úgy állított elő, hogy 10 kiló naftalint összekevert 100 kiló lenolajjal. Ez a védekezési mód ma már nem állítólag jó, hanem határozottan sikeres. Vegyen egy közönséges olajozót, aztán a tőke minden hernyófészkeire csöppentsen egy cseppet a naftalinos olajból. A fészek lakói eszeveszotten ugrálnak ki tanyájokból, a földre esnek, a hol valószínűleg a naftalin szagától néhány percz után valamennyi megdöglik. A munkás, kit a fészek olajozásával megbizunk élesszemü, — ne vaksi legény legyen — ki a fészek felét érintetlenül hagyhatná. Olajozás után illik a szőlőt véges-végig kénporozni.

A francziák úgy az olajozás, mint a kénporozás munkáját megbizható asszonynépségre bizzák, kik rövid idő múlva oly szép gyakorlatra tesznek szert, hogy figyelmüket egyetlen hernyófészek sem kerüli el. Aszerint már most, a mily mértékben el van a szőlő molyosodva, egy magyar hold szőlőre 1—1^{1/2} kiló naftalinos lenolajra leend szükség. Attól meg semmikép sem kell tartani, hogy például az augusztusi naftalinos kezelés után a szőlőnek valamelyest bűdös szaga lenne, avagy a bornak ártalmára lehetnének. A naftalin oly illó anyag, hogy a permekezés vagy olajozás utáni 15 napra semmi nyomát sem lehet többé felfedezni.

Ezt a védekezési módot azért jelzem, mert a közkezen forgó módokban, majdnem mint ketes van említve.

Nem árt azért a földmivelésügyi miniszteriumunk által megíratott védekezési módot is elolvasni. Ingyen adják annak, ki kéri, a rovar-tani állomástól (Budapest, Nádor-uteza 28) s több védekezés van benne megírva, mely a helyviszonyok mellett tán épugy beválik, mint a fentjelzett. *Jankó Szilárd.*

Földbe ásott karók épen tartása. A gödröket, melyekbe a karók állani fognak, 2 rész kőszénhamu és 1 rész égetett mész keverékével kell kitölteni. A keveréket legezészerűbb szárazon alkalmazni. Különben a kőszénhamu vagy mész magában véve is igen jó konzerváló hatással van. Egy nagy gazdaságban, hol terjedelmes faültvények vannak, már 30 év óta ezen a módon verik a karókat a földbe. Megfelelő nagyságu és kissé bő lyukakat furnak, ezeket kőszénhamuval és mésszel töltik meg, beleállítják a karókat, s ezeket ismét ama keverékkel veszik körül. Ez eljárás mindig igen alkalmasnak bizonyult.

MULATTATÓ.

Pusztai este.

— Irta: Bársony István. —

Egész nap sárszalonka után jártam a k—i mocsárban. Kifáradtam — magyarán szólva — mint a kutya. Nehéz bagariacsizmában tapostam a sarat, meg a zombikos vizét, mert hogy ilyenkor tavasszal szellős még egy kicsit a kukoriczanadrág s a lyukas bakkanacs, amelyből szortyogva tódul ki a mocsárlé, minden lépés után. Az oroszlakkal bélelt, torokban duplán bő bagaria ellenben, ha jól ki van tömve flanell-kapezával, egyetlen csöpp vizet sem ereszt a náthára hajló ember lábához. Hanem az igaz, hogy aki meg nem szokta, az ezzel a nehéz eszmaszerkezettel félannyi ideig sem bírja a mozgást a süppedő talajban.

Elfáradtam s amint leáldozóban vala a nap, esőndesen ballagtam a zöldülésnek indult rét szélén a tanya felé, mely fehér sirályként látszott a messze levő nádas irányában.

Szépséges szép tavaszi est volt. Ragyogó tiszta ég, amelyen csak úgy mutatóban uszott néhány felhő. Azoknak is áttetsző, világos volt a testök, esőt nem ígértek. A nap az ég aljáról mosolygott már vissza s leirhatatlanul édes, bágyadt derűt hintett szét a csöndes világra, ahol nem volt az életnek más jele, minthogy a száresák néha halkán sikkantottak a cseperedő sás közt, meg itt-ott megmozdult egy vadrucczapár és susogó röpüléssel ereszkedett le az apró tocsogókra.

A csöndes pusztai este magányát csak a röp-ködő szerelmesek tették idillivé. A tojó szállt elől, válogatta az apró tósággal csillogó síkságon a neki tetsző helyet; a zöldfejű, gyöngyös vállu gácsér vakon ment utána s ha elhápogta magát valamelyik társa odalent, a nád közt: nagyot esavart a nyakán, úgy kíváncsiszkodott, de csak el nem hagyta a párját.

Az egész messze környéken, a lanyáig, egyetlen egy szomorú, most még esupasz nyárfa emelkedett, annak a tetején egy ragadozó madár himbálózott a gyöngéd szellőringatásban.

Mentem-mendegéltem s figyelmemet egyszerre kétfelé osztottam. A rét szélén, ahol a talajnak egy kis emelkedése volt, lobogó fény támadt hirtelen, aminő nyáron a pásztortűz. Még fenn volt a nap s jól láthattam, hogy a tűz körül ninesen nyáj, csak egy magányos ember guggol ott.

Egyre közeledtem a különös lidércz láng felé, amelyet, hogy miért gyújtottak, nem tudtam elképzelni.

Csak amikor már alig voltam ötven lépésnyire, ekkor vettem észre, hogy bizony mégis csak pásztortűz az. Rövidíteni akartam az utamat s átgázoltam az elem

szögélő tocsogón, a melynek a sarkát tavalyi száraz nád borítá jó sűrűn. Uff! pattant ki előlem nagyot hördülve egy fekete állat; s utána minden oldalról robogás és czuppogás nesz támadt. Egy konda disznó fetrengett volt a sárban, oly kényelemmel, mintha csak kánikulában lennének s deket mutatna a nap.

Az öreg gazda a tanyán, nagy dohogva élesztette frissen tördelt náddal a tüzet. Odamenten.

— Jó estét adj' Isten, Péter bácsi.

— Ad, a kinek ad, — zsörtölődött a vénség, lássa ténsur, már megint csak a bosszuság az enyém.

— Mi az a bosszuság, no, fakgattam, minthogy ugyis láttam, hogy beszélni nem akar. Fogja csak ez a szivar, gyujtson rá hamarosan.

— Tudtam én, hogy az a kölyök, az a kese-bajuszu, kifog rajtam. Itt járt a disznóval a kistréten, alig egy puskalövésnyire a tanyától, oszt hogy odaát voltam délután a kutásónál, mert beszakadt a téglá a kutamban, hát ez alatt elhagyta a kondát, bizonyos, hogy átment az éren a tulsó tanyába, ahhoz a vörös lányhoz, akiért bolondul.

Alig egy pár percze hogy lecsuszott a nap. Most már csak a nyugoti ég volt valamennyire világos. Zöldessárga, egyre halványodó fény terült el ott, messze, szélesen, a föld felett. Abban a misztikus fényben háromszorossá növekedve uszott egy pár vadlud errefelé. Nagy szürke ludak voltak; ilyenkor már legalább is fészken kellene ülniök a kicsinyeik mellett. De hát elszedték alóluk a tojást a rétjárók, azért bujdos-

nak most, mint a kisértetek s tönkrement családi nyugalmukat keresve, kerülgetik nagy félénken a nádist.

Arra fordultam meg, hogy ziháló lélekzettel szaladt valaki felénk.

A kese'-bajuszu legény volt, a kondás.

Látta a pásztortüzet s kitalálta, hogy legalább van annyi baj, a mennyi a tettenérésben rejlik. Ránk se nézett, hanem mindjárt elkezdte kifelé terelni a disznót a sárból; kurrogó, esettegő, esemcsegő han-

A réten át.

gokat hallatva, mint amikor a moslékos vályuhoz esalogatja rőfögő jószágait.

Csak amikor mind együtt volt s komoran összeröffenve indult meg a loespocsos csapáson a tanya felé, akkor szólalt meg a sunyi kölyök: „Ekkis dohányir' vótam Cserepes Antiéknál: de csak ippen hogy elmentem, hát nem kiszaladt mán ide, csigázni, az a kutya disztó!?”

Nem szólt a gazda egy árva szót sem. Jól tudta, hogy azzal jobban ijeszti a kölyköt, mintha mindjárt elintézi vele a lovagias ügyet. Csak hadd szepegjen magában, hadd féljen, hadd lesse, hogy mi lesz már ebből, otthon.

A legény elkotródott s kurrogva vonult a disznók után. Ott maradt a gazda a pásztortüznél s nagy vesződségben volt, hogy elolthassa lassan. Szellő támadt s szele' ígért; ha így marad a tűz, valami perje belekap a sok száraz nádba; ha baj nem lehet abból, kár volna megriasztani a környék békességét. Még kisütnék, hogy szándékos gonoszság van a dologban, mert a tavalyi nádat nem neki adta el a község, hanem a vadászat bérlőjének, aki sem levágni, sem felégetni nem engedte, hadd legyen buvóhelye a vadnak.

— Van is, mondta az öreg fitymálva. Annyi a róka, hogy majd megesz bennünket. Tessék csak kiülni a kis kertem sarkához, éjjelig akár féltuczatot lőhet a ténsur.

Nem mutattam, hogy nagynak tartom a mondást. Inkább úgy tettem, mintha alig várnám, hogy ott üljek már a kis kert sarkánál. Viz úgy sincs a csizmámban, meg sem érzem az esti hűvösséget.

— Jöjjön no Péter bácsi, mutassa meg, hol az a sok róka.

— Bizony van itt ölég. Oszk, a multkor is láttam vagy hármát, mikor hazafelé jöttem éjjel a vásárról.

(Hm, de hamar enged az öreg, lám! Már ötven perczenttel apadt a róka-létszám.)

— Miféle vásáron volt maga éjszaka? kérdeztem csodálkozva.

— Nem is éjszaka volt a vásár, hanem úgy volt az, hogy áldomást ittunk utána, s egy kicsinyest be is rugdacsoltunk.

— Talán duplán láttak, azért volt akkor annyi róka erre.

Rám nézett az öreg, feltolta kalapját, gondolkodott egy lélekzetre valót s akkor azt mondta: lehet az.

— Mikor is látta a rókákat? kérdeztem.

— Most volt valamikor — szent Mihály-nap körül.

(Ezt mondja két héttel Szent-György-napja előtt. Éppen egy tetejes félesztendő mult hát el a róka-látás óta.)

Észrevett valamit abból, hogy zavarba akarom hozni, megcsöknyösödött.

— Dejsz' ha én mondom, hogy van itt róka,

akkor van itt róka, mondta hányaveti hangon. Fusson ki a két szemem, ha nem láttam egyet az utolsó holdtöltekor is.

— No azt az egyet hagyjuk hát meg magnak. Fogja még egy szivar Péter bácsi.

Neheztelt egy kicsit az öreg, de a szivar ritka jószág erre, hát inkább utána nyult.

Kezet fogtunk, elváltunk.

Péter bácsi azt mondta, megyen megtudja, ott járt-e a kese-bajuszu azoknál a Cserepes Antiéknál.

Én pedig elindultam megint a fehér tanya felé, a mely az esti ködök közt már szinte libegni látszott, mintha nem is a földön volna, hanem felemelkednék a levegőbe.

A pusztát befogta lassankint az éjszaka árnyéka s langyos tavaszi fuvalom úgy bujdosodott körülöttem, mintha azt lesné, mikor dőlök le fáradtan valahol a nyirkos lápi füre, hogy nyomban elaltasson.

APÁK BÜNE.

— REGÉNY. —

(Folytatás.)

Írta: **Buday Barna.**

(28)

Sándor olyan forma tekintettel nézte végig Miska bácsit, amelyben ez volt kifejezve: „De már ezt nem hiszem neked.”

Hiszen fog ő még furesább dolgokat is hallani Miska bácsitól.

„... S ez így is van rendén, — folytatta Miska bácsi, végtelen vidám és hamiskás kitejezést erőltetve arcára. — mert egy idő óta, — hogy is mondjam... menyasszony.”

Most volt csak a sor az elámuláson.

„E miatt ugyan nincs oka nagyot nézni uramöcsémnek. Hát miért ne? Takaros leány, az ideje is elkövetkezett, egy kis vagyunkája is van. No no, nem sok, de egy hozzá való embernek mégis csak számot tesz. S a völegény is szemre való, józan, iparkodó ember. Van neki egy fűrészmalma a Hernád partján. Az ilyen kérőt előrelátó leánynak nem lehet csak úgy kifirundezvanezigolni. Ha még hozzá nem is idegenek egymás iránt. Hát mi van ezen bámulni való.”

Sándor nem is bámult már többé, hanem szép esendesen mosolyogni kezdett.

„No no, uramöcsém most azt gondolja, hogy ezt az egész históriát a kisujjamból szoptam ki. S ezen a tamaskodásán nem is csodálkozom. Így okoskodik, mintha csak látnám: Ez az ember volt az, aki nem régen el akart engem ijeszteni Ilonkától. S most hozzá az édes anyám is megdolgozta, akinek szintén ismeren ebbeli iparkodását. Hát hogy higgyem el neki azt az együgyű mesét, hogy az a leány, akinek rövid hónapokkal ez előtt egész szüzi lelkét az én alakom töltötte be s akivel Krisztus képek előtt esküdöttünk örök hűséget, hogy most az a leány dalolászva huzza az újjára egy idegen embernek a jeggyürűjét. Hát nem így gondolkozik uramöcsém?”

„Mintha csak az eszembe markolt volna urambátyám.“

„Tudok én onnan még többet is markolni. Öcsém így folytatja az okoskodást a maga eszével. No te szegény, együgyű öreg ember, nekem ugyan hiába állasz elő a meséiddel. Mert nekünk volt annyi előrelátásunk, hogy nem bíztuk holmi mende-mondákra a mi szerelmünk sorsát. Hanem reá bíztuk azt egy ereklyére, a melyet szent fogadásunkhoz képest mindkettőnknek sirig a szive fölött kell hordani. És tudjuk, hogy semmi-féle emberi furfangnak fölöttünk érvénye nincs, míg valamelyik fél ennek az ereklyének visszaküldésével be nem jelenti, hogy utjaink örökké kettéváltak. Nem ilyenmire gondolt megint uramöcsém?“

Sándor szótlanul elhalványodva állott Kiss Mihály előtt, mintha csak az Isten sujtó ítéletét hallaná.

Mihály gyorsan zsebébe nyult s szinte durva ridegséggel dobott egy papiroslapot az asztalra.

„Itt van az az ereklye!“

Sándor utána kapott.

Az volt!

Egy hitvány papiros csak, de amely egyenértékű volt a hűtlenség megváltásával. Nem régen még együtt rajzolgatták fel reá a hűség jelképeit, kicserélték egymás között s az Istent sem hitték talán jobban, mint azt, hogy ígéretüknek ezt a zálogát idegen kéz nem érintheti.

S most ez visszadobva!

Csavargó vagy, mehatsz! Nincsen hűség ezen a világon. Az én angyali arezom hazudott....

Sándor csak nézte azt némán, riadt tekintettel.

Amint Mihály az eltorzult arezra tekintett, elszorult a szive s kalapját kellett szemei elé emelnie. Mit beszélhetett Sándornak az a papiroslap! Mint szeretett volna az ifjuhoz rohanva, átkarolva őt, felkiáltani.

„Nem igaz! Egy fanatikus öreg ember koholmányja volt az egész. Tudtán kívül fosztám meg őt e tárgytól, amelyre üdvösségedet bíztad. Térj vissza a pokolból. Hazudtam, hazudtam!...“

De az öreg rekedt, mély hangon szólt:

„Uramöcsém arra az üzenetre feleletet is várnak.“

Sándor mozdulatlanul maradt. Meredt szemei arra a boldogságfosztó papirosra voltak függesztve.

Mihály testét borzalom futotta át.

„Édes öcsém, — szólt erőt véve magán, — Ilonka feleletet vár.“

Sándor feléje fordította fejét.

„Feleletet vár Ön? — mondá — mindjárt megtudja az én válaszat.“

A fülkéhez lépett s szét huzta annak függőnyeit; ott állt Mária.

„Nézzé ez az ur itt választ vár, szólt, hozzá, kezénél fogva előre vonva. Feleletet vár annak a leánykának a számára, a kit nem régen, mint menyasszonyomat ismert, s én szeretném ha jól megértene engem. Mondja el — szólt Mihályhoz fordulva, — mondja meg annak a leánynak, köszönöm hogy felszabadított, mondja meg....“ Nem folytathatta tovább; a Mária lábai elé borult.

„Szegény fiu, — gondolkozott Mihály, amint megint kint volt az esős, szeles éjszakában. — ezt már én nem hiszem el neked; hanem azért mégis jobb, hogy így történt.“

S ugyanekkor sok mértföldnyire innen, fehér ágyacskában egy kis leány ábrándozott s reménykedő szívvél, soha meg nem ingó hittel számította a perczeket mikor az ő kis ura vissza fog jönni.

... Aki már ekkor egy bűnös nő ajkaival igyekezett kiégetni kapott sebeit.

... Aki már messzebb volt tőle, mintha a koporsó választotta volna el őket.... (Folyt. köv.)

Név-rejtvény.

— Gombkötő Margit-tól. —

Anna, Emma, Évike, Gizella, Neszte, Olga, Valér, Viktoria.

E nevek úgy irandók egymás alá, hogy kezdőbetűiek felülről lefelé olvasva, egy nőnevet adjanak.

A megfejtők között egy regénykötetet fogunk kisorsolni.

Megfejtési határidő július 14.

Lapunk 26. számában közölt számrejtvény megfejtése:

Helyesen fejtették meg: Richter Viktoria, Nikodem Vilma, Szabó Antal, Hajdu János, Zsoldos Péter, Kazda Venczel, Erdélyi György, ifj. Kratochvilla, Sztraka János, Mike György, Róna József, Lengyel József, Faragó Károly, Unger Kornél, Ollé József, Uhrinyák András.

A sorshuzásnál Róna József ur (Szeged) neve jött ki elsőnek, kinek a kitűzött jutalomdíj ugyanánt Jókai Mór: „Enyém, tied, övé“ cz. regényét postán küldöttük meg.

— Pályázat —

50 arany korona pályadíját tűzünk ki annak, a ki a magyar nép köréből vett

5 eredeti s legjobb adomát

küldi be a „Független Ujság“ szerkesztőségének.

A pályázaton csak a „Független Ujság“ előfizetői vehetnek részt.

A beküldés határideje: **f. évi július hó 25-ike.**

Képeinkhez.

Halottas kamarában. A halottas kamra asztalán kiterítve fekszik az életunt fiatal leány kihült teteme, melyre kétségbeesetten borul a megtört anya. Miért dobta el magától az életet, mikor olyan szép élni...? Micsoda nagy vihar dult kicsi szívében, mily lelki meghasonlás volt az, mely elől a halálba szökött? Minderre a különben életerős fiatal leány kihült piczi szive, — mely megszűnt dobogni — nem adhat feleletet a zokogó szülőnek, a ki zokogva borul a halottra. Ezt a jelenetet ábrázolja mai szép képünk; a halottas kamra öreg öre, a ki ek különben is kemény szívét kérgessé tette a tapasztalás, maga is ellágyul e jelenet láttára, oldalt fordul s könybe borulnak szemei. Ő, a ki minden nap lát ilyen jelenetet, szintén megindul, látván kihült tetemét a fiatal leánynak, a ki ép akkor ment halálba, amikor részére a boldogság kapui nyiladoztak...

A réten át. Hazafelé törekszik Boreza kisasszony a majorba. Sietős az utja nagyon, mert hogy hamarabb hazakerüljön, kapja magát, keresztülvág a réten. Veszdelmes vállalkozás biz ez, kivált vékony cipellőben, mert a réten nem csak puha selymes fü diszlik és szagos virágok nyilnak, de ott van köztük elrejtve a szurós, tövises számártövis s egyéb szurós gazok, melyek ellen csak úgy védekezik, hogy vigyázva lépked, felfogja a bokorugró szoknyát s még így sincs azon-

ban megvédve teljesen, mert a kigyók és varangyos békák is ott settenkednek a rét fűvében, ezektől is fél Borecsa nagyon, de hát sietős az útja, inkább keresztülvág a réten, kiteve magát a tövisnek s egy kis ijedtségnek.

LEVELES-SZEKRÉNY.

Molitorisz József urnak. Az előfizetési összeg beérkezett. Deczember végéig rendben vagyunk. — **N. S.** Antanavác. Ha a végrendelet — mint irni tetszik — szabályszerűleg állított ki, akkor az ellen nem lehet tenni a testvéreknek még az esetben sem, ha megrövidítve érzik magukat. Hiába fognak perelni, a pert elvesztik, ha csak be nem tudják bizonyítani, hogy az örökhagyó valami elmebetegségben szenvedett, vagy ha a végrendelet a hozzá kötött formásoknak nem felel meg. Nem ismerve a végrendeletet, nem tudhatjuk, megtámadható-e az, vagy sem, de ha rendben van a dolog, akkor legyen megnyugodva a felől, hogy a végrendelet akaratát érvényesíteni fog. Hogy a többi örökösöket készpénzben elégitse ki, ahhoz már az illetők beleegyezése szükséges, mert mindenkinek joga van természetben követelni az örökséget — **Baka János** urnak. Igen jó és ajánlható a Zilahi Agnes féle szakácskönyv. Kapható a „Budapesti Hírlap” kiadóhivatalánál (Budapest, Röck-Szilárd-utca 4.) Ára 2 frt. — **Botka Vincze Lajos** urnak. A szőlőtöke sárgulásának az oka lehet a filloxera, mely a gyökereken élősödik. Ha ezt meg nem találják rajta, akkor a szőlőtöke sárgulásának az u. n. sárgaság is lehet az oka, a mi különösen nagy mérszartalmu és kevés vassal bíró talajon szokott előfordulni. Ez ellen is kell a segítség, mely meszezésből és vasgálicz trágyázásból állhat. — **Falusi János** urnak. Hogy a hiv. lap melyik számában jelent meg az illető közlemény, azt nem tudjuk, de a község házában bizonyosan meg van a „Földművelési Értesítő”, kérjék meg a jegyző urat, hogy keresse ki önkönek a juniusi számokban. — **Törzsök Antal** urnak. Különös iskolák a pénzügyőrséghez nem kellenek. Kérdésével forduljon a legközelebbi pénzügyőri szakaszhoz, ott a legjobb felvilágosítást fogja megkaphatni. — **Anka József** urnak. Levelét nem kaptuk meg. Tessék kérdését megismételni, mi minden előfizetőnknek szívesen válaszolunk. — **Novák Miklós** urnak. A kért könyvet utárvétellel elküldöttük és egyuttal a „Független Újság” félévi előfizetési díjat is kivánságához képest az utárvételbe befoglaltuk. — **Varga József** urnak Pa.-Magyalos. A kérdett professzor naponként d. n. 4 órákor fogad betegeket lakásán (Kerepesi ut 52. II. emelet.) Ünnepe és vasárnap nem fogad.

Farkas Horváth József urnak. Ha az állam át akarja venni a népiskolát, akkor meg fogja hozni az áldozatot is, legfőleg a községtől azt kívánhatja, hogy vagyona és jövedelme arányában járuljon hozzá az új iskola-épület emeléséhez, esetleg telket és munkaerőt, vagy építési anyagot adjon. Ha szegény a község, az állam nem kívánja, hogy a község fizesse a tanítót. Más kérdés az, hogy megoszlik a község lakosságának a véleménye az iskola nagyobbítására és újraépítésére nézve. E tekintetben tanácsot bajos adni.

Budapesti placzi árak.

Budapest, július hó 8 án.

Gabona. (Árak métermázsánként értendők.) Buza 76—81 kg tiszavidéki 9.35 frttól 19.95 frtig, pestvidéki 9.25 frttól 9.85 frtig, fehérmegyei 9.40 frttól 9.90 frtig, békési 9.40 frttól 9.50 frtig, bánási 9.20 frttól 9.80 frtig.

Rozs 70—72 kg. 6.90 frttól 7.15 frtig.

Árpa: takarmánynak 60—82 kg. 6.15 forinttól 6.35 frtig, égetni való 62—64 kg. 6.50 frttól 6.60 frtig, sörfőzdei 64—66 kg 6.80 frttól 7.20 frtig.

Zab 39—41 kg. 5.50 frttól 6.00 frtig.

Tengeri 78—82 kg. 4.50 frttól 4.60 frtig.

Liszt ára 100 kg.-ként.									
Sz.	0	1	2	3	4	5	6	7	8
	16.20	15.60	14.90	14.40	13.70	13.30	12.50	11.20	6.00
Buzakorpa, finom 4.40, durva 4.40 frt zsákkal együtt.									
Egyéb magvak: mák 25—30 frt; bab fehér nagyszemű 6.00—7.50 frt, apró 6—7.00 frt, tarka 6—6.40 frt, lenese 7—9 frt, borsó héjas 7.00—8.00 forint, köles 4.00—4.10 frt, kendermag 11.50—12.00 frt, repce 11.25—11.75 frt. Lóhere 42—52 frt mm.-ként.									
Takarmányvásár. Réti széna 2.20—3.30 frt, muhar 3.10—3.50 forint, zsupszalma 1.60—1.90 frt, alomszalma 1.20—1.50 frt.									
Juhvásár: hizalt ürü páronként 18.00—21.00 frt, feljavított juh 20—21 frt, kiverő juh 16.00—18.00 frt, kecske 13—15 frt.									
Marhavásár fizetnek páronként: elsőrendű jármos ökörér 317—355 frtig; középminőségűért 275—295 frtig; gyenge minőségűért 210—240 frtig; hizott magyar és tarka ökör jobb minőségű, mm.-ként élősúlyban 29—33 frtig, hizott magyar és tarka ökör középminőségű 26—30 frtig. Fejős tehén, magyarfajt 21—35 forintig, tarka 21—32 frtig mmként. Élő borju 1 kgr. élősúlyért fizetnek minőség szerint 28—38 krt. Vágot borju 1 kgr. hussúlyért fizetnek 54—58 kr.									
Sertésvásár. (Kőbánya.) 100 kgr.-kint élősúlyban 4% és 45 kgr. levonás az életre. Elsőrendű 300—380 kgr. nehéz sertésért 50—51 frt., vidéki sertés könnyű páronként 250 kilóg 49—50 frt. — Szalonna 58—62.									

Budapesti központi vásárarnok árai.

Baromfivásár. Tyuk páronként 1.00—1.20, csirke 0.50—0.70, káppan 1.90—1.90 frtig, pulyka 4.20—5.30 frtig.

Tojás. 1 láda 30.00—31.00 frtig meszes 00—00 frtig, tea-tojás 100 drb 2.00—2.20.

Tejtermékek. Teavaj 70-90 frt, főzővaj 50-60 kr., turó 6-8 kr. kgr.-kint.

Zöldség. Sárgarépa 100 kötés frt 0.40—0.50, 1 mmázsa 6.00—6.00—14.00, Petrezselyem 100 kötés 0.30—0.50, 1 mmázsa 6.00—8.00, zeller 100 drb 0.50—0.60, karalábé 1.50—2.00, vöröshagyma 100 köt. 0.50—0.70, 1 mmázsa 3.00—4.00, foghagyma 100 köt. 0.50—1.20, 1 mmázsa 3.50—5.—, vörösrépa 100 drb 0.90—1.00, fehérrépa, fejeskáposzta 14-16-00, kelkáposzta 100 darab 1.00—1.70, vörös káposzta 0.00—0.00, fejesaláta 0.50—0.80, kötött saláta 0.00—0.00, burgonya, rózsa, 1 mmázsa 2.20—2.50, sárga 2.30—2.50.

Magyar élelmiszerszállító

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG 427

BUDAPEST, VII., Kerepesi-ut 20. sz.

Sertésbizományi üzlet

Sürgönczim: Consum, Budapest. Telefon 25—02.

Sovány és hizott sertések vételét és eladását legelőnyösebb feltételek mellett közvetíti. Elvállalja Kőbányai szállásain a sovány sertések kihizlását és gondozását.

Közelebb értesítéseket a társaság igazgatósága ad.

Kossuth-Emlék.

Kossuth Lajos élete folyása. 18 szép képpel. Szerkesztette: CLAIR VILMOS. Megrendelhető a „Független Újság” kiadóhivatalánál:

fűzött péld. 20 kr., kötött péld. 30 kr.

bérmentes küldéssel együtt.

1898. évi forgalom: 26,239 bál.

Felhívjuk
a t. cz. gazdaközönség
figyelmét
a budapesti
gyapju-aukceziókra

melyek az év folyamán több sorozatban, nevezetesen július és szeptember hónapokban tartatnak meg.

Az aukceziókra felküldött és „Gyapjuárverési vállalat Budapest, Dunaparti teherpályaudvar” czimzett gyapjuküldemények a M. Á. V. összes vonalain tetemes díjkedvezményben, valamint ingyen raktározásban részesülnek.

Bejelentéseket elfogad és mindennemű felvilágosítással szolgál:

HELLER M. S Társa

Budapest, V., Erzsébet-tér 13. sz.

ALFA SEPARATOR (RÉSZVÉNY-⁹⁵
TÁRSASÁG

ezelőtt PFANHAUSER & Co.

ALFA-SEPARATOROK (LEFÖLŐZŐ-GÉPEK)

MINDENMŰ TEJGAZDASÁGI ESZKÖZÖK.

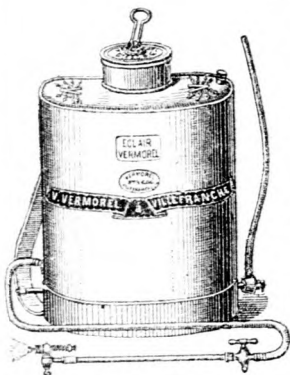
Tejgazdasági telepek teljes felszerelése.

* **BUDAPEST** *

VII. ERZSÉBET-KÖRÚT 45.

(ROYAL SZÁLLODA)

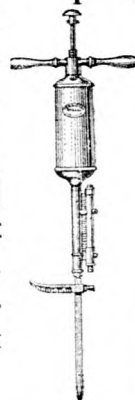
Magyar Mezőgazdák Szövetkezete, Budapest, V. ker., Alkotmány-utca 31. szám.

A legfontosabb védekező eszközök a szőlőpusztítás megakadályozására a

V. Vermorel villefranche-i

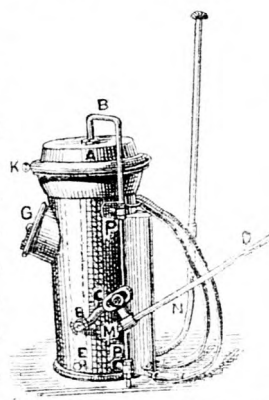
világhírű czég gyártmányai, melyek **kizárólagos** képviselői vagyunk **Magyarországra.**

AUSSIGI

Ia **RÉZGÁLICZ**

jegeczekben, vegytisztta a peronospora elleni védekezésre, általunk szállítva és igazolványunkkal ellátott küldeményeket a **M. Á. V.** körülbelül **40%** díjkedvezményvel szállítják.

Szuperfoszfát,

kainit, chilisalétrom, kénsavas-káli, kénsavas-ammoniak, szőlőtrágya-compositio

és egyéb műtrágyaféléket elismert kitűnő minőségben ajánl a

„HUNGÁRIA“

műtrágya, kénsav és vegyi-ipar részvénytársaság

BUDAPEST, VI. VÁCZI-KÖRÚT 21,

Részletes utasítások kívánatra ingyen és bérmentve.